

„Vaccinarea animalelor = Act Medical Veterinar”

Members

Austria
Belgium
Bosnia-Herzegovina
Bulgaria
Croatia
Cyprus
Czech Republic
Denmark
Estonia
Finland
France
FYROM
Germany
Greece
Hungary
Iceland
Ireland
Italy
Latvia
Lithuania
Luxembourg
Malta
Montenegro
Netherlands
Norway
Poland
Portugal
Romania
Serbia
Slovak Republic
Slovenia
Spain
Sweden
Switzerland
United Kingdom

Observer

Albania
Turkey
Ukraine

Sections

UEVP
Practitioners

EASVO
State Officers

UEVH
Hygienists

EVERI
Veterinarians in
Education,
Research and
Industry

Vaccinarea tuturor animalelor – atât a animalelor de fermă cât și a animalelor de companie – reprezintă și trebuie să rămână mereu un act medical veterinar. Motivele acestui raționament sunt numeroase:

Vaccinarea face parte din gestionarea stării de sănătate a șeptelului și, prin utilizarea evaluării riscurilor, medicii veterinari sunt cei mai în măsură să decidă ce animale necesită vaccinare și când anume trebuie vaccinate (sau nu).

Vaccinurile sunt produse medicinale veterinare care necesită o prescripție veterinară ulterior examinării și evaluării animalelor expuse riscului.

Măsuri speciale de precauție se aplică în ceea ce privește administrarea vaccinurilor.

Înregistrarea reacțiilor adverse și lipsa eficacității (farmacovigilența) sunt extrem de importante.

Medicii veterinari sunt instruiți pentru a se asigura că vaccinarea se face în mod optimizat și în conformitate cu planul de vaccinare.

Certificarea veterinară reprezintă o piatră de temelie a prevenției și a controlului bolilor, în special pentru bolile notificabile.

Vaccinarea animalelor trebuie să rămână întotdeauna un act medical veterinar. Dacă acest lucru ar fi liberalizat, există pericolul de a compromite sănătatea și bunăstarea animalelor, cât și sănătatea publică, ceea ce implică pierderi economice ulterioare.

Introducere:

Boala este imprevizibilă în lumea noastră din ce în ce mai globalizată, în special bolile legate de infecțiile datorate unor tulpini noi de microorganisme. De aceea, este necesară atenție la amenințările la adresa animalelor noastre de companie, a animalelor de fermă, a lanțului alimentar și a afacerilor agricole, amenințări datorate invaziei bolilor.

Focarele de boală, precum febra porcină africană, dermatoză nodulară virală, rabia și multe altele pot avea consecințe economice uriașe și asupra sănătății și bunăstării animalelor.

Prin urmare, menținerea unui sistem eficient de control al bolilor trebuie să constituie una dintre cele mai importante priorități pentru viitor.

Vaccinarea poate fi o modalitate vitală de a preveni, de a

President

Rafael Laguens

Vice-Presidents

Zsolt Pinter
Arne Skjoldager
Andrew Robinson
Rens van Dobbenburgh

constitui o barieră în calea unei boli, sau de a o opri.

Vaccinarea animalelor = act medical veterinar

În majoritatea țărilor, vaccinarea animalelor reprezintă un act medical veterinar. FVE avertizează cu fermitate că atunci când actele medical veterinare nu sunt respectate, sau nu sunt reglementate, există riscul ca sănătatea animală, bunăstarea animalelor și sănătatea publică, ca și productivitatea animalelor să fie compromise. Extinderea vaccinării la animale contribuie direct la abordarea conceptului „One Health” pentru protecția umană.

Argumente în sprijinul faptului că vaccinarea animalelor constituie un act medical veterinar

- FVE crede cu tărie ca **actele de examinare, diagnosticare, planurile de sănătate, recomandările** aferente acțiunilor ulterioare și prescrierea medicamentelor sau a vaccinurilor **sunt toate strans legate** și trebuie să fie rezervate exclusiv medicului veterinar¹;
- Vaccinarea nu poate fi recomandată fără o examinare corespunzătoare și o bună cunoaștere a stării de sănătate a animalelor de fermă. **Vaccinarea reprezintă o parte a managementului sănătății (șeptelului)**. Medicul veterinar trebuie să viziteze ferma în mod regulat, pentru a elabora, în colaborare cu proprietarul animalelor, un plan eficient de sănătate a șeptelului. Utilizând modalitatea de **evaluare a riscurilor**, medicul veterinar poate să avizeze când și ce animale trebuie vaccinate (sau nu) și să avizeze cel mai eficient produs pentru fiecare animal/fermă. Nu toate vaccinurile sunt la fel, iar medicii veterinari au pregătirea științifică necesară pentru a decide și prescrie produsul care include tulpina (tulpinile) potrivită(e).
- Medicii veterinari sunt instruiți special referitor la aspectele tehnice legate de vaccinare: precum depozitarea corectă a vaccinurilor (respectarea lanțului rece), administrarea adecvată a produsului (respectând condițiile de sterilitate) și păstrarea evidenței pentru a asigura imunizarea optimă a animalului (animalelor);
- Medicii veterinari sunt instruiți cu privire la monitorizarea și înregistrarea **reacțiilor adverse (farmacovigilența)**.

Vaccinurile provoacă, ocazional, șoc anafilactic care poate duce chiar la moartea animalului vaccinat. De asemenea, este important să se înregistreze **lipsa eficacității vaccinurilor**, respectiv a se descoperi circulația tulpinilor neacoperite de vaccin;

- Este important să se pastreze **o bună rețea și acoperire veterinară**, în special în zonele rurale îndepărtate, pentru a se asigura un control eficient și rapid al bolilor în momentele de criză;
- În cazul bolilor emergente, adesea sunt necesare **vaccinuri autorizate temporar**. Pentru aceste vaccinuri, monitorizarea post-autorizare este și mai importantă, deoarece aceste produse nu trec prin întregul proces de autorizare. Prin urmare, evenimentele adverse potențiale trebuie raportate de urgență prin monitorizarea strictă a vaccinului, atunci când acesta este utilizat;
- În cazul vaccinării împotriva bolilor notificabile, există mai multe argumente pentru a susține vaccinarea ca fiind un act medical veterinar;
- Pentru bolile notificabile, un **certificat veterinar oficial** trebuie să garanteze starea de sănătate a animalului (animalelor) și să certifice oficial faptul că este liber de anumite boli. Medicii veterinari trebuie să certifice numai acele aspecte care fac parte din apanajul cunoștințelor lor și pot fi constatate sau atestate fie personal, fie de către un alt medic veterinar care are cunoștințe personale cu privire la problemele în cauză și este autorizat să furnizeze certificatulⁱⁱ;
- Pentru **bolile notificabile, statul este responsabil și răspunzător** pentru controlul bolilor. Ca atare, statul trebuie să delege această sarcină numai medicilor veterinariⁱⁱⁱ, care au competența și experiența de a controla bolile în modul cel mai eficient și care sunt responsabili față de autoritățile naționale competente. Programele de eradicare solicită ca medicii veterinari să respecte criteriile specifice privind care anume vaccin poate fi utilizat, când și pentru care animale;
- În cazul apariției unor focare urgente de boală, guvernul poate decide să finanțeze înființarea de bănci de vaccinuri.

În cazurile de focare epidemice, producția de vaccin poate să nu fie suficientă. Prin urmare, este important ca medicii veterinari să poată optimiza numărul de doze utilizate, asigurând cea mai bună organizare logistică, respectând în același timp planul de vaccinare;

- Focarele de boli pot fi foarte costisitoare și pot submina în mare măsură încrederea publicului în ceea ce privește comerțul agricol cu animale și produsele lor. Ar fi **dăunător să se obțină un câștig financiar pe termen scurt** prin scăderea eficacității vaccinării, deoarece efectele pe termen lung ar putea fi mai costisitoare, de ex. perturbările comerciale și imaginea publică negativă a comerțului.

ⁱ FVE Veterinary Act:

http://www.fve.org/uploads/publications/docs/bro_fve_code_of_conduct_2012.pdf

ⁱⁱ FVE 10 principles of certification:

http://www.fve.org/uploads/publications/docs/061_fve_10_principles_of_veterinary_certification_adopted.pdf

ⁱⁱⁱ A se vedea „Animal Health Law” articolul 14, despre posibilitatea ca autoritățile competente să delege altor medici veterinari efectuarea unei vaccinări de urgență.

<http://eur-lex.europa.eu/legalcontent/EN/TXT/HTML/?uri=CELEX:32016R0429&from=EN>